

NIRE MARRAZKIA

Intz-orri bi zeunkazan begian dizdizka,
ta ondora naiatzun orren zio itaunka.

Itzala da gogoa, ezkutuz jantzia;
izar-izpi artean or doa bizia.

Gaur, baiña, neure zerbait —marrazki zurian—
josi dautzut ikatzez zeure gogo ingian.

—Zelan diñozu?— Ona: geldi-geldi, otzik,
begitu gozo batez dautzut marra leunik.

Zuk ez dozu somatu nik zuri egiña,
nik bai ikus aragian min esan-eziña.

Antsi bat bota dozu miña cartzean,
zeure gogo ixillaren csin-labe mean.

Or baitan daroazu geroztik josia
nik barnean eindako aztarna ezta.

Zeure izatean dozu —ur ertz zinbelean—
neure izate zatia, dardar etengean.

BEGIAN MALKOA

Begian malkoa
yabiltzu bero
goi-amesez,
untzorri gaiñeko
dardar artean
txoria lez.

Ez otz ta ez legun,
oianeko itzala
gaiñez dozu,
ta ¡rabilio osteko
arnasa dala
diraustazu.

Muiñoan ertzez ertz
oin-arin ta zal
kaiña dea;
maitezko zerbaitek
bizkar gaiñean
bai daroa.

Oraintsu, kantari,
ona yat eldu
goiz aizea,
ta urruti daukien
jaiaren barri
damost mea.

Ganduaren lepo
alai ta eder
dantza zara,
ta uler eziña yat
zure poz bete,
par-algara.